

Krigsskatten, eller hvorvidt andre Personer, der hidtil have været frie for denne, kunde indtages under den. Men Udvalgets Fleertal har ikke troet, at der var tilstrækkelig Grund til at bringe flere Beskatningsmaader i Forslag, da der dog overhovedet nu ikke kan være Tale om, at indføre en almindelig Formue- og Indtægtskat, og man har navnlig ikke troet, at der var tilstrækkelig Anledning til ogsaa at søge at ramme den tjenende Klasse, af hvilken Formening undertegnede Skau og Knudsen have været, da der ved den forøgede Indkaldelse af Mandskab til Krigstjenesten i de to sidste Aar overalt i Landet har været en følelig Mangel paa Tjenestefolk, saa at deres Fortjeneste, hvad enten denne har bestaaet i en fast aarlig betaling Løn eller ved Dagleie, har været det 3 à 4 Dobbelte af den sædvanlige, og paa sine Steder maaffee er løbet op til 80 à 100 Rbd. om Aaret foruden fuld Kost. Disse forhøiede Lønelønninger have paa mange Steder været en af Udgiftsbyrderne, der haardest have trykket Hartkornbrugere i de sidste Aar og for disse været den føleligste Krigsskat, hvorimod Tjenestetjendene har havt en forøget Indtægt af Krigen. Ligesom vi derfor troe, at ogsaa Tyendets Indtægter burde rammes af Krigsskatten, saaledes skulle vi nedenunder fremsætte et Forslag i denne Anledning.

Der staaer endnu tilbage at omtale Lovudkastets 4 første §§, der angaae Udstedelsen af 4 Millioner rentebærende Creditbeviser og disses Indretning og Indløsning. Med Hensyn til disse Paragrapher skulle vi i Almindelighed ikke undlade at bemærke, at det forekommer os, at de vilde have deres naturlige Plads i Anordningen, naar de fulgte bagefter de Paragrapher, der omtale de Skatter, hvorpaa Creditbeviserne skulle funderes. Dernæst skulle vi bemærke, hvad § 1 angaaer, at det vil følge af vort Forslags Antagelse, at Begyndelsen af denne Paragraph omredigeres i Overensstemmelse hermed; men vi maae tillige herved gjøre opmærksom paa, at det vel vilde være det Rigtigste og Naturligste, om de tre Mænd, som af hvert af Rigsdagens Thing skulle udnevnes til Control, bleve udvalgte af dettes Midte. Med Hensyn til § 3 skulle vi endelig gjøre opmærksom paa, at det ligeledes

vil være en Følge af vort Forslags Antagelse, at Indløsningsterminerne for Creditbeviserne undergaae nogen Forandring, og at disse bestemmes til tre, nemlig til 11te Decbr. 1850, 11te Juni 1851 og 11te Decbr. 1851, saa at en Fjerdedeel af Creditbeviserne indløses i hver af de to førstnævnte Terminer, og Halvdelen af samme i den sidstnævnte Termin, hvilket kunde stee derved, at Creditbeviserne inddeelttes i fire Serier eller udgaves under fire Hovednummere, hvoraf eet blev udtrukket i hver af de to førstnævnte Terminer, medens de to andre, som ikke vare udtrukne, forfaldt til Betaling den 11te Decbr. 1851.

I Overensstemmelse med den ovenstaaende Fremstilling tillader Udvalget sig saaledes at foreslaae:

ad § 5.

1) At Begyndelsen af denne Paragraph, der bliver § 1, forandres saaledes: „Af hver Tonde Ager og Engs Hartkorn bliver i Krigsskat i 1850 at udrede 3 Rbd. 24 §., og af hver Tonde Skov- og Møllestylds Hartkorn 1 Rbd. 60 §.; Alt uden Hensyn til, om Hartkornet er privilegeret eller uprivilegeret, og ligeledes uden Hensyn til, om Hartkornet er tillagt Geistligheden eller andre Embedsmænd som Embedsindtægt“.

Minoritetens Forandringsforslag til ovenstaaende Forslag.

Minoriteten (La Cour og Knudsen) foreslaaer den sidste Sætning „og ligeledes o. s. v.“ saaledes forandret:

Af det Geistligheden eller andre Embedsmænd som Embedsindtægt tillagte Hartkorn svares ikkun to Trediedele af ovennævnte Sæfter.

Udvalgets Minoritet (Knudsen og Skau) foreslaaer:

2) at 2den Passus i Paragraphen fra „aldeles fritagne for Krigsskat“ og indtil „Dyppesørrelsbetjentens Bøger“, udgaaer.

Udvalget foreslaaer:

3) at Afgiftsætterne, forsaavidt Konges og Kirketjendens Beskatning angaaer, ned sættes til det Halve.

4) at „en Ottendedeel“ overalt i Paragraphen forandres til „en Sertendedeel“.